

чїтелеа, ѡ когдѣто го звѣбаха, казваше; звѣ-
бай, звѣбай ѡ немїлостиве мѹчїтелею, ѡнакса-
гѡровата кожа; защо сѹщаго ѡнаксагѡра, ни-
кїгда нѣможнїш да накажиш.

30.) Трѹдѣтъ ѡ приаѣжанїето (заалаганїе-
то), повѣждаватъ естеството, ако сѣ случї нѣ-
кой да ѡма естѣственны погрѣшки.

Димосѡенъ ѡ.ѡ.нїнїнїнатъ, желѣше да ста-
ни рїторъ, но естеството сѣ протїваѣваше на
неговото желанїе: защо когдѣ говораше, пра-
ваше нѣкоїси начертѣнствѣ, тоаїко грѡзны,
щотѡ подканваше слѹшатїлнї на смѣхъ: что
сторї прочее Димосѡенъ, ѡтрѣзалъ полвїната
блѣсъ на глабата сї, за да го ѣ срамъ, да ѡз-
лазка по торгатъ, ѡ дасѣ ѡвака на челоуѣ-
цѹтї, ѡ посаѣ сѣ затворїлъ въ едїнъ малокъ
дѡмъ: гдѣто приговарѣлъ вїтїїскїтї пра-
вїла: ѡ оупражнѣвашисѣ въ словїата, положїлъ
предъ негосї ѡ еднѡ оугледѣло, въ коѣто глѣ-
даше тѣлеснїтї неговѣ ѡбразѣ, ѡ оукачїлъ
верхѹ сї двѣ гѡлї сѣвїї, за да го вѹдѣтъ по
рамнїтї, коїто ѡвѣкваше да гї повдїга
чѣсто, сѣ смѣшенъ ѡбразъ, ѡ сѣ такоуїї спосѡбъ,
ѡ праѣ естѣственнїтї погрѣшки, ѡ стѣналъ ѡнъ,
тоаїко прочѹтъ ѡ.ѡ.нїнїнскїї Димосѡенъ.

31.) Нїкой предї смѣртта нѣ ѣ блаженъ.

Крїсъ, царь андїсїкїї, показавъ на ѡ.ѡ.нїнїн-
скаго законноподобнїка Гѡлона, превелїкїїтї